

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 23/2023-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Jany Laššákovej a Petra Molnára (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **SAGAKO TECHNOLOGIES s. r. o.**, Cukrovarská 26, Trebišov, IČO 45 877 718, zastúpenej spoločnosťou Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária s. r. o., Trhová 1, Zvolen, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Jozef Brázdil, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 65 Ek 2430/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 6. júla 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v napadnutom konaní označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje prikázať konať bez zbytočných prietahov, priznať finančné zadosťučinenie 2 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva nasledujúci stav veci a podstatné skutočnosti:

- návrh sťažovateľky na vykonanie exekúcie o vymoženie 110 000 eur s príslušenstvom bol okresnému súdu doručený 17. decembra 2019;
- poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 26. marca 2020;

- uznesením vyššieho súdneho úradníka (ďalej len „VSÚ“) z 27. mája 2020 bol návrh zúčastnenej osoby ako povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietnutý. Na základe podanej sťažnosti bolo uznesením okresného súdu z 15. júla 2020 zrušené uznesenie VSÚ z 27. mája 2020 a vec vrátená VSÚ na ďalšie konanie;
- uznesením VSÚ z 11. septembra 2020 bol návrh povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle § 611 ods. 3 Exekučného poriadku zamietnutý. Na základe podanej sťažnosti bolo uznesením okresného súdu z 22. februára 2021 zmenené uznesenie okresného súdu z 11. septembra 2020 tak, že exekúcia bola podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavená;
- uznesenie okresného súdu z 22. februára 2021 sťažovateľka napadla ústavnou sťažnosťou, o ktorej rozhodol ústavný súd nálezom č. k. IV. ÚS 472/2021-35 z 18. januára 2022, ktorým okrem iného sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Označený nález ústavného súdu nadobudol právoplatnosť 1. februára 2022.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka v sťažnosti chronologicky opisuje priebeh exekučného konania a argumentuje v prospech porušenia svojich práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Vychádzajúc z vlastnej argumentácie, je sťažovateľka toho názoru, že okresný súd nekonal sústredene a v súlade s jej označenými právami.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Z prezentovaného skutkového stavu veci je zrejmé, že predmetom posúdenia je postup okresného súdu v napadnutom exekučnom konaní o návrhu na zastavenie exekúcie z hľadiska namietaného porušenia označených práv sťažovateľky. Ako uvádza aj samotná sťažovateľka, celková doba trvania konania je „*presne 2 a pol roka*“ (počítaného od podania návrhu na exekúciu do doručenia ústavnej sťažnosti, pozn.).

5. Ústavný súd, vychádzajúc z celkovej dĺžky konania na okresnom súde približne 2 a pol roka (v čase doručenia sťažnosti, pozn.) a informácie získanej v súčinnosti s okresným súdom, že okresný súd po vrátení veci ústavným súdom už rozhodol o sťažnosti sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu z 11. septembra 2020 (ktorým okresný súd rozhodol o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, pozn.) uznesením č. k. 65 Ek 2430/2019 zo 16. decembra 2022, ako aj stručnej rekapitulácie priebehu napadnutého konania poskytnutej sťažovateľkou, konštatuje, že sťažovateľka neuviedla žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by svedčili o tom, že doterajší postup okresného súdu a doterajšia dĺžka napadnutého konania dosahuje intenzitu potrebnú na vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľky, a to najmä v kontexte toho, že v čase rozhodovania ústavného súdu

o návrhu povinnej už bolo právoplatne rozhodnuté uznesením okresného súdu zo 16. decembra 2022.

6. Z judikatúry ústavného súdu totiž vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovet (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

7. Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že dĺžka napadnutého konania vzhľadom na už uvedené okolnosti nemá takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľky, preto jej sťažnosť odmietol v celom rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú (podobne napr. I. ÚS 96/2011, III. ÚS 541/2011, III. ÚS 7/2015).

8. K takémuto záveru ústavný súd dospel aj s prihliadnutím na rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dva až tri roky, v závislosti od povahy a zložitosti veci, nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. III. ÚS 50/2015).

9. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. januára 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu